

Р Е Ш Е Н И Е

№ 677 / 28.03.2018г., гр.Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, Десети състав,
в публично заседание на двадесети и осми февруари 2018г.,
в състав:

Административен съдия: Марияна Ширванян

при секретаря Христиана Петрова
като разгледа докладваното от съдия Марияна Ширванян
адм. дело №2369 по описа на съда за 2017г.,
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40 от ЗДОИ вр. чл.145 от АПК.

Постъпила е жалба от „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ чрез Юлиян Чолаков срещу решение № 18 от 31.07.2017г./ неправилно посочено в жалбата с дата - 31.08.2017г./ на Председателя на Административен съд Варна по заявление № П-0009 от 13.07.2017г. по описа на Административен съд Варна в частта, в която се отказва исканата информация по т.2.1 и 2.2 от заявлението относно договора на съда с „УниКредит Булбанк“ АД за двете ПОС терминални устройства.

В жалбата се сочи, че неоснователно не му е предоставена исканата информация, поради несъгласие на банката. Посочено е, че оспорването е на основание чл.146, т.4 и т.5 от АПК – противоречие с материално правни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Релевиран е довод, че информацията се отнася до изразходване на средства от държавния бюджет и, че надделяващ обществен интерес по смисъла на ЗДОИ е налице по подразбиране. Посочено е, че Председателя на Административен съд Варна включително като ответник по адм.д. 952/2017г. бил запознат служебно с многобройните доводи от обществен интерес, част от които били изложени и в молба ВП -0332 от 03.08.2017г.. Моли за отмяна на оспореното решение в оспорената част и указване на органа да предостави информация относно сключеният с „УниКредит Булбанк“ АД договор.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Съдът намери за установено от фактическа страна от писмените и гласни доказателства следното:

До Председателя на Административен съд Варна с вх.№ П-0009/13.07.2017г. заявление за достъп до информация от „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ чрез Юлиян Чолаков относно инсталираните два броя ПОС терминални устройства в съда. В заявлението е поискано предоставянето на следната информация: 1. Заявката до изпълнителя за инсталирането на ПОС терминални устройства.; 2.1. Условието, както и копие от рамковият договор, сключен от Административен съд – Варна с обслужващата банка за предоставянето на техническо оборудване, инсталирането, параметризирането, наемните условия и цената на сервизното обслужване – гаранционно и извънгаранционно, на всяко от двете ПОС терминални устройства в съда.; 2.2. Копия от всички първоначални приложения към договора по т.2.1 и последвалите изменения в него,

включително при и след актуализирането му във връзка със Закона за публичните финанси и Регламент /ЕС/ 2015/751 на Европейския парламент и на Съвета относно таксите за платежни операции, свързани с карти.; 3. Цената, която струва на бюджета едно картово плащане /транзакцията/ чрез инсталираното в Административен съд Варна ПОС – терминално устройство – преди и след актуализирането по т.2.2, и към дата на решението по заявлението.; 4. Данни за ежемесечната фактура за ползването на техническото оборудване и осигуряването на комуникационната свързаност на двете ПОС терминални устройства.; 5. Данни за Ежемесечния отчет на Административен съд – Варна за касовото изпълнение на бюджета и извънбюджетните сметки/фондове, средствата от Европейския съюз и чуждите средства, поотделно за 2013, 2014, 2015 и 2016г.

С разпореждане №11 от 17.07.2017г. е удължен срока по чл.28, ал.1 от ЗДОИ за произнасяне по заявление вх.№ П-0009/13.07.2017г. с 14 дни след изтичането му и е изискано от „УниКредит Булбанк“ АД писмено съгласие в три дневен срок от съобщението за предоставяне на исканата в заявлението информация по т. 2.1, т.2.2 и т.3 от същото.

Постъпило е становище от „УниКредит Булбанк“АД, в което е посочено, че УниКредит Булбанк АД не е публично правен субект по смисъла на ЗДОИ и, че за дружеството не съществува нормативно установено задължение за предоставяне на исканата информация или даване на съгласие за предоставянето на тази информация на трети лица, поради което не е намерено основание за даване на съгласие по чл.31, ал.2 от ЗДОИ за предоставяне на исканата информация.

С Решение № 18/31.07.2017г. Председателят на Административен съд Варна е предоставил на сдружението информация по ЗДОИ по т.3, т.4 и т.5 от заявлението, съгласно която: не се заплаща такса от бюджета на съда, а също и от потребителите на услугата.; не са издадени фактури на Административен съд Варна, поради липсата на извършени плащания за техническо оборудване и осигуряване на комуникационната свързаност на двете ПОС-терминални устройства.; данни за ежемесечния отчет на Административен съд Варна, за касовото изпълнение на бюджета и извънбюджетните сметки за 2013г., 2014г., 2015г. и 2016г., форма за предоставяне на информацията – по електронен път. С решението е отхвърлено искането за предоставяне на достъп до обществена информация по т.1, т.2.1 и т.2.2 от заявлението.

Във връзка с постъпила от сдружението молба за допълване на Решение № 18/31.07.2017г. Председателят на Административен съд Варна е постановил Решение № 20/18.08.2017г..

С Решение № 20/18.08.2017г. Председателят на Административен съд Варна е отхвърлил искането по молба вх.№ 0332/03.08.2017г. на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ за допълване на Решение № 18/31.07.2017г. на Председателят на Административен съд Варна на следните съображения: с решението, чието допълване се иска е отхвърлено искането за предоставяне на исканата информация по т.2.1. и т.2.2. от заявлението, тъй като такава информация /заявка за монтиране на ПОС терминални устройства/ не е създавана и не се съхранява в съда.; по т.3 е посочено, че информация за цена на транзакция не е създавана и не се съхранява в съда.; по т.1 от молбата е посочено, че ЗДОИ не предвижда предоставяне на информация под формата на отговори и по т.3 от молбата е посочено, че в Решение № 18/31.07.2017г. Председателят на Административен съд Варна е отхвърлено искането за достъп до информация представляващо представяне на сключените между банката и съда договори поради липса на съгласие за предоставянето на тази информация от третото лице.

В публично съдебно заседание по делото жалбоподателят представя за сведение на съда Решение № 5/11.08.2017г. на Административен съд Бургас, по което по идентично искане на сдружението е даден достъп до документите заявени с искането и са дадени

отговори на поставените въпроси. Видно от съдържанието на решението, същото е постановено по искане с вх.№ от 17.07.2017г.

Съдът намери за установено от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация в законоустановените форма и срок. Разгледана по същество е неоснователна.

При извършване на преценка за основателност на жалбата е необходимо да бъде установено дали исканата от жалбоподателя информация е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ и дали ответникът е задължено лице по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ.

Съгласно чл. 3, ал.1 от ЗДОИ, задължени субекти по закона са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, като съгласно ал.2, т.1, законът се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации.

Съдът като съобрази чл.3 от ЗДОИ намира, че Административен съд Варна е орган по Закона за достъп до обществена информация.

Съгласно чл.2 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Формално погледнато информацията, достъп до която иска жалбоподателят представлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ.

Иска се достъп до условията, както и копие от рамковият договор, сключен от Административен съд – Варна с обслужващата банка за предоставянето на техническо оборудване, инсталирането, параметризирането, наемните условия и цената на сервизното обслужване – гаранционно и извънгаранционно, на всяко от двете ПОС терминални устройства в съда, както и копия от всички първоначални приложения към договора и последвалите изменения в него, включително при и след актуализирането му във връзка със Закона за публичните финанси и Регламент /ЕС/ 2015/751 на Европейския парламент и на Съвета относно таксите за платежни операции, свързани с карти.

Между страните липсва спор относно фактите. Спорът е правен и се свежда до правилното тълкуване и прилагане на разпоредбите на ЗДОИ в контекста на дефинираните в ЗКИ две категории защитена информация - банковата и тази, представляваща професионална тайна.

Разкриването на информация, което се иска от жалбоподателя е свързано с предоставянето на договори и съпровождащи ги документи, които освен данните на съда съдържат данни и информация за лице (банка), което не е задължен субект по ЗДОИ.

Следва да бъде посочено, че информацията, чието разкриване се иска от жалбоподателя е защитена като банкова тайна на основание чл. 62 от ЗКИ и може да бъде предоставяна единствено по реда и при условията на чл. 64 от ЗКИ, поради което реда по ЗДОИ е изключен. След като съдържащата се в договорите с банката информация, съставлява банкова тайна по чл. 62 ЗКИ е налице ограничението по чл. 4, ал. 1 ЗДОИ, тълкувано във връзка с разпоредбата на чл. 7, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ.

За да е налице задължение за предоставяне на достъп до обществена информация е необходимо от една страна този, от когото се иска информация, да е задължен по смисъла на чл. 3 ЗДОИ субект и от друга, исканата информация да е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, респ. да не е налице някоя от хипотезите, ограничаващи правото на достъп до нея съгласно чл. 7, ал. 1, предл. второ ЗДОИ, а именно: да не се касае за класифицирана информация или друга защитена тайна в

случаите, предвидени със закон. Именно по въпроса за характера на поисканата информация е налице спор между страните.

Надеждният и ефективен банков надзор, заедно с адекватната макроикономическа политика е от решаващо значение за финансовата стабилност на всяка държава. В съгласие с това принципно положение разпоредбата на чл. 2, ал. 6 от Закона за Българската народна банка (ЗБНБ) регламентира задължения на БНБ да регулира и осъществява надзор върху дейността на банките в страната с оглед поддържане стабилността на банковата система и защита интересите на вложителите. Българската банкова система е обект на международната регулаторна рамка - Базел III в Европейския съюз чрез въвеждането на Регламент и Директива за капиталовите изисквания. Регламентът за капиталовите изисквания (Регламент 575/2013/ЕС относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на регламент № 648/2012/ЕС) е пряко приложим за държавите членки, докато Директивата за капиталовите изисквания (Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО) е транспонирана в националното законодателство чрез ЗКИ и актовете по прилагането му, които формират релевантната национална правна уредба относно правилата за достъп до осъществяване на дейност за кредитните институции и инвестиционните посредници, както и приложимите за тях надзорна рамка и пруденциални правила.

Разпоредбата на чл. 1, ал. 2 ЗКИ определя БНБ като компетентен орган в Република България за упражняване надзор върху банките по смисъла на чл. 4, § 1, т. 40 от Регламент ЕС) № 575/2013 г., т. е. БНБ е определена за публичен орган, оправомощен по националното ни право да упражнява надзор върху кредитните институции като част от действащата надзорна система в държавата. Регулаторните и надзорни функции на БНБ върху дейността на кредитните институции за защита интересите на вложителите са детайлно регламентирани на национално ниво в ЗКИ. Във връзка с изпълнението на функциите си БНБ може да изисква от банките да й предоставят всички документи и информация, както и да извършва съответни проверки (чл. 4, ал. 1 ЗБНБ). Наблюдението на всяка от кредитните институции се извършва на базата на регулаторни отчети и инспекции на място и обхваща финансовото състояние и управлението на присъщите рискове в кредитната и другите дейности. Целта е поддържането на необходимите капиталова адекватност, капиталови буфери, качество на активите и ликвидност. На микроиво задача на надзора е да се увери, че всяка банка функционира по безопасен и разумен начин и притежава достатъчен капитал и резерви да посрещне рисковете, възникващи от дейността ѝ. Същевременно се извършват анализи и проучвания на процесите и тенденциите в банковия сектор като цяло с оглед предотвратяване и редуциране на системния риск, избягване пренасянето и разпространението на неблагоприятни ефекти, за да може секторът да бъде устойчив фактор за икономически растеж.

В рамките на осъществяваната по ЗКИ дейност банките в това число и „УниКредит Булбанк“ АД сключва договори с физически лица, юридически лица и държавни институции, каквито са и договорите поискани от жалбоподателя. По аргумент от чл. 62, ал. 2 ЗКИ исканата информация представлява банкова тайна. Съгласно цитираната разпоредба "банкова тайна" са фактите и обстоятелствата, засягащи наличностите и операциите по сметките и влоговете на клиентите на банката.

За разлика от банковата тайна, професионална тайна е информацията, получена в БНБ като държавен орган при изпълнение на определени правомощия, с изключение на информацията, която подлежи на публикуване или оповестяване съгласно нормативен акт.

Задължени да опазват банковата и професионалната тайна по ЗКИ са членовете на управителния съвет, служителите, външните одитори, експертите и другите лица, работещи за БНБ (чл.62, ал.1 и чл. 63, ал. 3 ЗКИ). Професионалната тайна може да бъде използвана единствено за целите и при изпълнение на служебни задължения и не може да бъде разгласявана извън предвидените в закона начини. Тази информация не може да се разгласява или предоставя на други лица или органи, освен посочените в чл. 64 (чл. 63, ал. 4 ЗКИ). Аналогични са разпоредбите на чл. 4, ал. 2 и чл. 23, ал. 2 ЗБНБ, които са специални по отношение на ЗДОИ, и които регламентират забрана за БНБ и за нейните служители да разгласяват получена информация, представляваща банкова или търговска тайна за банките и за другите участници в паричния оборот и в кредитните отношения, освен в случаите, предвиден в Закона за защита на класифицираната информация.

По делото не е налице спор, че поисканите по реда на ЗДОИ договори са подписани между Административен съд Варна и „УниКредит Булбанк“ АД. По аргумент на изложеното по-горе, съдържащата се в тях информация представлява банкова тайна. Тя е защитена от закона, поради което и достъпът до нея е нормативно ограничен (арг. чл. 7, ал. 1, предл. 2-ро ЗДОИ). Проявление на това законодателно решение е изрично регламентираното в чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Именно на посоченото правно основание председателят на Административен съд Варна е отказал да предостави на заявителя поисканите от него договори и други приложения към тях. Отказът е законосъобразен при отчитане и на обстоятелството, че предоставянето на исканата информация на лица, извън определените от ЗКИР и ЗБНБ длъжностни лица, би могло да доведе до нарушаване на принципа на сигурност по чл. 6, ал. 1, т. 6 ЗДОИ.

Обратен извод не следва и от твърдението на жалбоподателя за евентуалното наличие на надделяващ обществен интерес. Съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ. За да е налице въпросната хипотеза на първо място, поисканата информация следва да е обществена такава по смисъла на ЗДОИ, каквато процесната не е, по аргумент на регламентацията на процесните обществени отношения в специалните закони, съгласно мотивите на настоящото решение. Напротив, интересът е частен, доколкото жалбоподателят е сдружение с нестопанска цел. Същият не е от кръга лица, имащи право при посочените в закона условия да получи информация, свързана с осъществяван от БНБ банков надзор и представляваща банкова тайна, поради което на посоченото в него правно основание и на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ отказът на председателят на Административен съд Варна за достъп до обществена информация, е постановен в съответствие с материалния закон. Този извод кореспондира с трайно установената съдебна практика, че правото за търсене, получаване и разпространяване на информация, разписано както в чл. 10 КЗПЧОС, така и в чл. 41, ал. 1 КРБ е законово установено и защитено право, но не е абсолютно. ЗДОИ създава правни гаранции за упражняване на конституционното право на гражданите на достъп до информация, но реализирането му е ограничено с оглед гарантиране на сигурността на обществото и държавата.

Допустимо е ограниченията във връзка с достъпа до информация, съставляваща професионална или банкова тайна да отпаднат, но само, ако информацията се предоставя в обобщен или резюмиран вид, по начин да не могат да бъдат идентифицирани банката или лицата, за които се отнася /но не това е искането на жалбоподателя, съгласно доводите в жалбата и в публичното съдебно заседание/. Следва да се отчете, че БНБ оповестява ежемесечно съвкупни данни за банковата система и групите банки, а за отделните кредитни институции - тримесечно. Отделно от това, текущият анализ на

състоянието на банковата система, който идентифицира основните тенденции, рискове и слабости, е част от публикацията "Банките в България" - тримесечен бюлетин (справка: <http://www.bnb.bg/BankSupervision/index.htm>). От друга страна всяка банка, в това число и „УниКредит Булбанк“ АД има разписани и публикувани на сайта и Общи условия за обслужване на разплащателни сметки с местни и международни карти на ПОС терминал, съгласно които за обслужване на ПОС терминал не се дължи такса за всеки отделен превод, както и липсва цена за поддържането на ПОС терминалното устройство. Следователно информацията, предоставяна под формата на статистически данни, доклади, отчети, Общи условия и др. в достатъчна степен дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на БНБ, поднадзорните ѝ кредитни институции, както и за договорите подписани със съдилищата.

Неуместен е акцентът, поставен в съдебно заседание от жалбоподателя, че информацията е с надделяващ обществен интерес, заради казуса КТБ. Според чл. 56 ЗКИ банката е длъжна при поискване да предоставя необходимата информация за поддържане на информационна система за паричните задължения на клиентите на банките и други финансови институции (Централния кредитен регистър), дори когато тя представлява банкова тайна, т. е. е свързана с конкретен клиент на банката и се отнася до наличността и операциите по сметки и влогове. В ЗКИ изрично са регламентирани правилата за предоставяне на информацията, когато тя покрива признаците и на професионалната, и на банковата тайна. Според чл. 64, ал. 5 ЗКИ разкриването в тези случаи е по правилата, предвидени за предоставяне на банкова тайна, а именно със съгласието на клиента на банката, по искане на държавен орган или с решение на съда след сезиране от органите, посочени в чл. 62, ал. 6 ЗКИ.

Отделно от това, банковите сметки са определени за данъчна и осигурителна информация с разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Поради това, че разкриването на данъчната и осигурителна информация засяга сериозно правата и интересите на субектите, то следва да отговаря на изброените в чл. 75 ДОПК изисквания, включително и да изхожда от някое от изброените в чл. 75, ал. 1, т. 1 и 2 ДОПК лица. Законодателният подход е с оглед специфичността на регулираните отношения, да се разписва строга процедура по предоставянето на достъп до банкова информация или такава, съставляваща професионална тайна.

Не на последно място, платежните сметки се обозначават с международен номер на банкова сметка - I. B. A. Number (IBAN), който в определения му от БНБ формат разкрива коя банка е сметката и какъв е нейният вид (разплащателна, депозитна, спестовна, набирателна, акредитивна, ликвидационна и др.). Ако информацията за банковата сметка е свързана и с други данни, които идентифицират пряко или непряко едно лице, може да се приеме, че това са лични данни, свързани с неговата икономическа идентичност. Те могат да индикират към данни за дейността на лицето. В този контекст може да се приеме, че банковата сметка на едно лице /било то и съд/, при наличие на данни, които позволяват идентифициране на титуляра, представлява лични данни.

Както вече бе отбелязано, вярно е, че с разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ, в съответствие с прокламираното с чл. 41 КРБ право на достъп до обществена информация, е регламентирана законова възможност на всеки гражданин на Републиката да има достъп до обществена информация. Това право обаче не е абсолютно. В различни хипотези задължението на държавните органи за предоставяне на обществено значима информация не може да бъде отнесено до всяка информация. В този смисъл е и тълкуването, дадено с Решения № 3/25.09.2002 г. по конст. дело № 11/2002 г. и № 7/4.06.1996 г. по конст. дело № 1/96 г. на Конституционния съд. В мотивите към тези решения е възприето, че ограничаването на правото на достъп до обществена информация е допустимо с цел охраната на други, също конституционно защитими права и интереси и може да става единствено на основанията, предвидени в Конституцията. С чл. 41, ал. 1, изр. 2-ро КРБ

изрично са изброени конкуриращите с правото да се търси и получава информация интереси, а с ал. 2 е прогласено, че гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че единствено законодателят е компетентен да прецени дали конкретна информация е общественозначима, съответно дали да осигури по законов ред достъп до нея. Ограничението при всички случаи изисква установяване по законодателен път на обстоятелства, които се отнасят до защита на конкуриращия интерес. В ЗДОИ има норми, които ограничават правото да се търси, получава и разпространява информация - аргумент: чл. 7, вр. с чл. 5 от закона. Възпроизвеждайки предписанията на чл. 41, ал. 1, изр. 2-ро КРБ, в разпоредбата на чл. 5 ЗДОИ изчерпателно са изброени интересите, които се защитават чрез ограниченията, а именно: националната сигурност, обществения ред, правата и доброто име на другите лица, народното здраве и моралът. Посредством разпоредбата на чл. 7 ЗДОИ законодателят изрично е регламентирал ограниченията на правото на достъп до обществена информация - когато тя е класифицирана информация, представляваща държавна или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Следователно ограничаването на правото на достъп до обществена информация е допустимо с цел охраната на други, също конституционно защитими права, каквато е и хипотезата по настоящото дело.

В подкрепа на горното следва да се посочи, че съгласно ал.9 от чл.62 на ЗКИ банките предоставят информация, представляваща банкова тайна, за лица, които са обект на проучване за надеждност, при условията и по реда на Закона за защита на класифицираната информация.

Съгласно легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Видно от изявлението на жалбоподателя и на процесуалния му представител в проведените на 22.11.2017г. и 28.02.2018 г. открити съдебни заседания, искането за достъп до договорите на Административен съд Варна с „УниКредит Булбанк“ АД не обслужва тази цел и неговото удовлетворяване не би спомогнало същият да си състави информирано мнение за дейността на публичноправния субект. Видно от представеното решение № 5/11.08.2017г. на АС Бургас на жалбоподателя е предоставена исканата и от АС Варна информация. Прави впечатление, че двете искания по ЗДОИ с идентично съдържание, съгласно твърденията на жалбоподателя / до Административен съд Варна и Административен съд Бургас са подадени едновременно/. Не е ясно защо след като вече е получил исканите документи /съгласно твърденията направени в о.с.з. на 28.02.2018г. по настоящото дело/ от Административен съд Бургас, при положение, че същите са идентични с тези на Административен съд Варна се поддържа искането за предоставянето им и от Административен съд Варна. Налага се извод, че целта не е сдружението да си направи изводи за начина на функциониране на съдебната система.

Правото да се получава обществена информация гарантира осведомеността на гражданите за протичащите обществени процеси, поради което е недопустимо да се упражнява за постигане на цел, извън посочената от закона. В случая и с оглед поведението на жалбоподателя – отнемането на думата от процесуалният му представител в публичното съдебно заседание проведено на 28.02.2018г., общо формулираните доводи за наличие на корупционни практики и погрешни управленски решения изложени в писмените бележки по настоящото дело подписани от процесуалният представител на жалбоподателя и липсата на твърдения за такива съществуващи практики и решения и

позоваването на надделяващ обществен интерес /без да са изложени конкретни съображения за такъв/ налагат извод, че в случая правото на достъп по ЗДОИ се търси в противоречие на чл.5 от ЗДОИ, съгласно който осъществяването на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от общественния сектор не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на други лица, както и срещу националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите и морала.

Водим от горното и на основание чл.172 от АПК, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ чрез Юлиан Чолаков срещу решение № 18 от 31.07.2017г./ неправилно посочено в жалбата с дата - 31.08.2017г./ на Председателя на Административен съд Варна по заявление № П-0009 от 13.07.2017г. по описа на Административен съд Варна в частта, в която се отказва исканата информация по т.2.1 и 2.2 от заявлението относно договора на съда с „УниКредит Булбанк“ АД за двете ПОС терминални устройства.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Р България в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: